

Apis mellifica (honningbi)

Beskrivelse af homøopatisk enkeltmiddel

Af **Peer Bach Boesen**, heilpraktiker med speciale i homøopati.

Udgangsmateriale

Til homøopatisk fremstilling anvendes udtræk fra hele honningbier eller den rene bigift (apisinum), som kan udvindes ved en særlig metode. Wala indførte i 1950'erne brugen af bidronning i homøopati.

Historie

Forskellige biprodukter er gennem århundreder blevet anvendt som lægemidler. I homøopati begynder man at anvende bier i homøopatiske doser fra 1847 efter at lægen og homøopaten Dr. Marcy, New York støder på en patient med udtalte ødemer på grund af en nyresygdom. Denne patient får af en Narragansett-indianer et pulver som er fremstillet af forglødede bier.

Midlet har en særdeles gunstig virkning på patientens symptomer og nyresygdom. Dr. Marcy begynder herefter at anvende udtræk fra bier, som efterfølgende potenseres. En egentlig lægemiddelafprøvning gennemføres i 1864 – 65 af den berømte amerikanske læge og homøopat dr. Constantin Heering.

Anvendelse

Apis som lægemiddel

Homøopatisk Apis er et særdeles velafprøvet lægemiddel og hører til gruppen af de mest anvendte homøopatiske midler.

En forståelse for anvendelsen af apis får man ved at iagttage hvilke symptomer et bistik udløser; Det forårsager synligt og mærkbart følgende symptomer: *hævelser, ødemer, rødme, varmedannelse/ brændende fornemmelse.*

Apis- patienten beskrives endvidere i den klassiske homøopati med følgende symptomer; Søvnig, ofte gabende, ødematøse hævelser, mangel på tørst, tåler slet ikke varme, stikkende smerter. Han får det bedre af kulde og frisk luft.

Disse symptomer er karakteristiske ved adskillige sygdomme og symptomer, som beskrives nedenfor.

Apis er frem for alt et nyremiddel og virkningen på nedenstående symptomer og sygdomme kan i de fleste tilfælde føres tilbage til at apis virker på nyrerne og herfra på de nævnte symptomer. Apis har en aktiverende virkning på nyrernes millioner af små arbejdende celler kaldet nefronerne. Ved de nævnte symptomer vil nefronerne oftest være hævede og røde og betændte. Det nedsætter deres arbejdsindsats og blokerer delvist for urinudskillelsen. I Rudolf Steiners foredragsrække om bier, hvepse og myrer (udgivet som bog også på dansk: "Bier, Hvepse og myrer" Antroposofisk Forlag) gør han bl.a. opmærksom på biernes tætte forbindelse til menneskets nyresystem og samtidig beskriver han deres særlige forhold til solen og *lyset*, og deres særlige forhold til *varmeprocesser*. Bien kan fx som gruppe opretholde en ganske bestemt temperatur i bikuben. Det er noget som ellers kun pattedyr kan.

Helt overordnet er apis et middel som anvendes til nyresygdomme, betændelser og allergier.

Nyresygdomme

Apis finder anvendelse ved akutte betændelser i nyrer og blære og der hvor nyrefunktionen er nedsat på grund af "dovenskab" i nyrene/ nyrecellerne. I mere kroniske tilfælde, hvor de akutte symptomer ikke længere er fremherskende og hvor en degenerativ proces er gået i gang, er apis ikke længere indikeret. Her vil kobber, nicotiana, carbo betula, natrium klor eller equisetum snarere komme på tale.

Svage/ sarte nyrer/ nyrefunktion

En del børn fødes med svage nyrer eller svag nyrefunktion. Det betyder bl.a. at nyrene under forskellige former for belastninger ikke fungerer optimalt. Nyrene kan frem for alt være meget påvirkelige overfor betændelser i kroppen, fx streptokokker og stafylokokker. Disse bakterier og mange andre har et stofskifte, som medfører dannelse af toksiner. Disse toksiner kan for nogle mennesker være stærkt belastende for nyrene og kan i yderste tilfælde føre til at nyrene helt eller delvist "står af".

Homøopatisk apis er i stand til at beskytte nyrene, hvis det tages ved infektioner fx i form af Cantharon. Man kan i det hele taget styrke nyrene og støtte deres funktion især hos børn med svage nyrer eller dannelsesfejl i form af fx helt eller delvist dobbelt nyreanlæg. Sådanne børn får fx oftere blærebetændelse og nyrebækkenbetændelse. Den voksne med svage nyrer vil i ikke akutte situationer snarere behøve homøopatisk kobber og natrium-klor (kaldes "det kroniske apis").

Blærebetændelse

Apis er sammen med andre midler vigtigt til behandlingen af akut blærebetændelse. Det er fx en vigtig del af lægemidlet Cantharon. Gerne sammen med en vanddrivende te, fx Vogel's Gyldenristhe.

Nyrebækkenbetændelse

Også ved nyrebækkenbetændelse er apis meget virksomt. Her anvendes igen Cantharon i en akut dosering.

Nyrebetændelse

Apis støtter også behandlingen af nyrebetændelse. Det bør dog kun være en erfaren homøopat som går ind i behandlingen af nyrebetændelse.

Ødemer

Ødemer hvis årsag skal findes i nyrene. Symptomerne kan være hævelser under øjnene. Ødemer i ben og hænder som især er fremherskende om morgenen. Generelt ødematøse patienter, som virker "oppustede i ansigt og på krop".

Det skal også bemærkes at visse infektioner kan udløse "apishævelser" i hjernen (kaldet hjernehindeirritation). Det medfører stærke jagende anfaldsvise smerter i hovedet. Influenza virus kan fx udløse disse anfald.

Bivirkninger fra binyrebarkbehandling

Apis i D30 er et særdeles godt middel til at nedsætte de ubehagelige bivirkninger fra større og langvarige doser af binyrebarkhormoner, fx måneansigt. Det gives gerne sammen med kalk, fx Apisinum D30 comp..

Betændelser

Apis virker ind på en lang række betændelser, som er karakteriseret ved rødme og hævelser, fx halsbetændelser, mundbetændelse, mellemørebetændelse, blærebetændelse, nældefeber, rosen, bylder, hjertekarbetændelser, ledbetændelser, neuralgier m.m.

Steiner gav anvisninger til anvendelse af et præparat hvor apis er sammensat med belladonna (Apis/belladonna), som mere bredt og alment kan anvendes til akutte febertilstande. Apis bevirker en bedre udskillelse gennem nyrerne, bekæmper betændelse og støtter sunde varmeprocesser. Belladonna virker især krampeløsnende og blodfordelende. Det betyder bl.a. at faren for feberkrampe reduceres væsentligt, og en anden virkning er at belladonnas beroligende virkning giver immunsystemet ”ro til arbejdet”.

Reumatisme, ischias, lumbago

Apis er et vigtigt middel til disse sygdomme, hvis de stadig er i et akut stadie, dvs. at de stadig reagerer med varmedannelse og hævelser og rødme (det sidste kan ikke altid ses udefra).

Apis angriber den akutte betændelse, støtter i høj grad en sund varmedannelse og baner dermed vejen for immunsystemet.

Allergier

Apis anvendes til en lang række allergier, som er karakteriseret ved rødme, hævelser og varmedannelse, fx nældefeber, eksem, insektstikallergier.

Eksemer

Når man behandler eksem, bør man nøje iagttage detaljerede symptomer. Man bør fx ikke lade sig nøje med diagnosen ”børneeksem”. Man bør se nærmere på hudsymptomerne hos den enkelte patient med denne diagnose – der kan være tale om en tør skællende eksem, en meget væskende eksem, en eksem med blæredannelser, en eksem hvor revner i huden er fremherskende, en eksem der let går betændelse i osv. osv. En del eksemer er karakteriseret ved hævelse, rødme og varmedannelse og i disse tilfælde vil apis altid være et vigtigt middel. Se nærmere i bogen ”Allergi – årsager og behandling”. Ofte er det gunstigt ved disse eksemer at give apis sammen med kalk, fordi kalken har en alment desensibiliserende (antiallergisk) virkning. Derfor finder man både apis og kalk i præparaterne Apisinum D6 comp., D12 comp. og D30 comp..

Nældefeber

Det er meget karakteristisk for nældefeber at symptomerne netop er rødme, hævelser og varmedannelse. Derfor er apis et grundmiddel til denne sygdom, gerne sammen med kalk og Urtica urens (liden nælde). I meget kroniske tilfælde bør man også rense lymfesystemet med et mercur-middel og evt. anvende ”den kroniske apis” – natrium klor.

Insektstik-allergi

Apis kan anvendes til allergiske reaktioner på bier, hvepse og myg. Den virker sikrest hvis man samtidigt indtager homøopatisk og substantielt kalk. Behandlingen ligner den metode lægesystemet anvender ved desensibilisering. Her indsprøjter man fx stærkt fortyndet bigift (ved bi-allergi) jævnlige over flere år, mens dosis øges gradvist. Det samme gør man når man behandler homøopatisk. Man anvender dog her langt mere fortyndede doser, og frem for alt giver man ikke bigiften i form af indsprøjtninger – man anvender oral behandling (behandling gennem munden) i stedet for direkte i blodet. En anden forskel er, at den homøopatiske behandling foregår langt hurtigere (3 måneders behandling). Man starter typisk med Apis D30, går så efter en måned ned til Apis D12 og slutter med Apis D6. Allergica har til dette formål udviklet Apisinum D30 comp., Apisinum D12 comp. og Apisinum D6 comp.. Disse præparater indeholder foruden bigift kalk fra østersskaller.

Den konventionelle metode med injektioner af bigift kan give meget ubehagelige og farlige allergiske reaktioner, mens den homøopatiske metode er langt mere skånsom – og dog effektiv.

Andre allergiske reaktioner med hævelser

Apis virker på alle allergiske reaktioner med hævelse og rødme, fx også ved Quincke's ødemer.

Tarm-allergier

Ved nogen tarm-allergier angriber organismen sine egne tarmtotter i tyndtarmen. Det kaldes en autoaggressiv proces, som fx også kendes fra nogle giftformer, hvor organismen angriber sine egne led.

Der hvor organismen angriber tyndtarmstotterne opstår der betændelse, rødme og hævelser, og med tiden opstår der små huller i tyndtarmstotterne. Disse huller lader nogle fødevarer passere ufordøjet direkte ind i blodet, hvilket det udløser kraftige allergiske reaktioner.

Ved at anvende Apis i fx D6, gerne sammen med kalk (apisinum D6 comp.), reduceres eller fjernes betændelsen i tyndtarmstotterne, så der ikke opstår nye huller, og med tiden vil organismen kunne lukke de allerede opståede huller. Ofte vil man opleve at virkningen af Apis D6 aftager og så går man op i en højere potens – D12 og evt. D30.

Underliv

Ovarie - cyster

Apis har også intim forbindelse til underlivet. Frem for alt til højre æggestok. Apis bruges til at behandle mindre ovarie-cyster især når de er *højresidige*. Sammen med Apis anvendes stannum met. D12 og cuprum act. D6.

Potensvalg

Ved akutte betændelser anvendes apis i lav potens: D2 – D6. Ved allergier anvendes apis i højere potenser end ved betændelser, typisk D6 – D30. Alment gælder de grundlæggende klassiske homøopatiske regler for potensvalg – nemlig (gælder ikke organmidler):

1. jo mere kronisk jo højere potens – og
2. hvis en lav potens har hjulpet, men ikke mere gør det, går man over til en højere potens.

Apis midler

Apis D6, Apis D12, Apis D30

Cantharon

Apis/ Belladonna

Apisinum D6 comp., D12 comp. og D30 comp.

Biron

Juniperus comp.

Peer Bach Boesen

Silkeborg, december 2005

